

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

1917.1

Személy

Szerző: —olt—

Cím: Elefántból — cipőtalp.

Forrás: Pesti Napló

Bp.

(Hely)

1917. II. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Elefántból — cipőtalp

Az állatkert háborus veszteségei

Béby, az Állatkert közkedvelt elefántja tudvalevően hosszas betegség után hétfőn befejezte állatérti szereplését. Régi cukorhaja ölte meg legvirulóbb korában, mert Béby mindössze negyvenhét tapaszt látott, már pedig az ilyen koru hölgyeket elefántkörökben legfeljebb, ha eladósorba számítják.

Béby életrajza rövid, de annál tanulságosabb. Még ugyszólván csecsmőkorban került fogságba s mert korán hajlamot árult el a táncművészet iránt, Hagenbeck elefánt-tánciskolájába került. A kis Béby szépen haladt előre s meglepő értelmességgel sajátította el a táncművészet titkait, úgy, hogy süldő korában egyike lett a legkedveltebb elefánt-balerimáknak. Különböző cirkuszokban vendégszerepelt és kecses táncával mindenütt viharos tapsokat aratott. Am Bébyt a sikerek megszádították. Gyakran szeszélyeskedett, végül is felbontották a szerződését. Így került, mint annyi más lefőrt külföldi nagyság, Budapestre. Kényelmes sine curát biztosítottak számára az Állatkertben, nem volt más dolga, csak a gyerekeket szórakoztatni. Ennek a hivatásának becsülettel eleget is tett, igaz viszont, hogy ezért tulfellepti díjakban volt része, mert a gyerekek egy-egy sikerültebb fülesóválás után bőven honorálták kiflivel és szentjánoskenyérrel. A háboru alatt persze ezek a tulfellepti díjak megszüntek, sőt az Állatkert igazgatósága a fizetését is, melyet természetben élvezett, jóval redukálta. Béby ezt nagyon szívére vette és négy hónappal ezelőtt betegeskedni kezdett. Cukorhajt kapott és hiába volt része a leggondosabb ápolásban és többszöri orvosi konziliumban, hétfőn elköltözött ebből az árnyékvilágból oda, ahol jó finom rizs várja az elefántot.

Felkerestük irodájában dr. Lendl Adolfot, az Állatkert kitünő igazgatóját.

— Mi történik Bébyvel? — kérdeztük először.

— Béby hulláját már tegnap elküldtük az állatorvosi főiskolába. Itt fel fogják boncolni, hogy megállapítsák a halál-okát. Tudjuk ugyan, hogy cukorbeteg volt, ez a betegség nagyon ritka az állatvilágban s ezért tudományos szempontból is fontos a boncolás, melyet dr. Rácz István kórbonctani intézetében fognak megejteni.

— Hogyan szállították el?

— Oh ez nem volt nehéz. Egy pár ló elég volt az elszállításához, mert mindössze csak husz mázsát nyomott.

— Felhasználják valamire az elefánt hulláját?

— Hogyan! Preparátumokat készítenek belőle, mert az ilyen fogságban élő állatokat nem szeretik a muzeumok. A csontváza nem tartós és a bőre sem szép. A preparálásra alkalmatlan részeket a főváros thermokémiai intézetében dezinficiálják, kiszáritják, felőrlik és állattáplálék lesz belőle. A bőrből cipőtálpot készítenek.

— Hány cipőtalp jut egy ilyen elefántbőröből?

— Körülbelül száz, mert csak a hátbőrét lehet használni.

Béby, te derék, becsületes elefánt, talán egyszer, bár gondolni sem merek rá, viszontláthatlak a cipőmön. Hiszem, hogy ebben az alakban is legalább addig fogsz tartani, mint elefánt formában.

Béby katasztrófájának megbeszélése után átfertünk az Állatkert többi lakóira. Lendl igazgató elmondta, hogy a tavalyi esztendő igen kedvező volt, bár az állatok etetése sok gondot okozott. Annak ellenére, hogy sokkal silányabb táplálékkal élelmezték az Állatkert lakóit, a táplálék a múlt évben háromszázezer koronába került, míg a háboru előtti évben csak száztízezer koronába.

Tavaly nagy szaporulat volt az Állatkertben. A jelenlegi állatállomány 800 emlős, köztük 4 elefánt, 3 viziló, 11 bölény (kettő bornyu), 30 antilop, 3 zsiráf, 50 szarvas, 5 jegesmedve, négy barnamedve stb. és 2500 madár. Hat fiatal oroszlan várja igazgatótan teli szállásán, hogy kijöhessenek a szabadba. Az állatok barlangját állandóan fűteni kell — itt nem parancsol a szénhiány, — mert nem bírják a hideget. Egy-egy órát jobb időben kint töltenek, de aztán visszahúzódnak melegedni. Az összes állatállomány értéke 330.000 korona.

Érdekes, hogy az állatok értéke mennyire megnövekedett a háboru alatt. A háboru előtt például Hagenbeck ezerkétszáz koronáért vett egy bölényborjut, 915-ben egy félesztendő borjuért már kétezeröttszáz koronát adtak és a mult hónapban két borju már egyenkint háromezer koronáért kelt el. Persze, csak papiron, mert egyelőre nem lehet elszállítani. A háboru után pedig a vadállatoknak lesz óriási értéke. Most ugyanis valamennyi menaszéria és cirkusz feloszlott, a husevő ragadozókat el kellett adni, mert nem tudták táplálni. Ezekben nagy kereslet lesz háboru után, ami természetesen nagy értékelkedést jelent.

Egyelőre azonban súlyos gondokat okoz az élemezés. A szénát és a korpát vadgesztenye pólya, főtt, nyers és szárított alakban, a husevők húst kapnak és a számukra vasárnapi peccsenyék külön tenyésztének nyulat, galambot és kecskét. De egy-egy kis nyulgerinc — angol módra — csak ünnepnap kerül oroszlánék asztalára Sovyak is mind, mint a hét szük esztendő. Szegény estiák, nagyon várják ők is a békét . . .

—olt—